

De leraarskamer

't Allermooiste compliment

Donderdagmorgen ... Na een dagje huishouden bijbenen, een bezoek aan de bibliotheek en een deugddoend looptoertje is het weer tijd voor het echte werk. Terwijl ik van mijn veel te hete koffie slurp, overloop ik in gedachten mijn lessen. Ondertussen probeer ik de oudste dochter nog wat moed in te spreken voor haar toets over de prehistorie en tracht ik de jongste toch iets te laten eten. We kunnen gelukkig op tijd vertrekken richting school.

De eerste taken van de dag als juf van het derde leerjaar? Mijn laptop opstarten, de dagplanning aanpassen en de nodige werkboeken klaarleggen. Ondertussen druk ik een paar zaken af waaraan ik gisterenavond nog werkte. Terwijl ik naar het kopie-lokaal wandel, kom ik mijn collega van het vierde leerjaar tegen. We babbelen wat over koetjes en kalfjes. Wij twee die even wat keuvelen, het voelt echt goed. De ideale start van de dag.

Na nog een laatste kopje koffie laat ik mijn bengels binnen. De boekentassen worden geleegd, de tafels worden geoefend. We starten met een lesje spelling rond 'banaan-woorden'. De woorden kajuit en kanaal zorgen voor opgetrokken wenkbrauwen, dus koppel ik er wat woordenschat aan. Ik voel me echter een beetje duizelig worden en begin gigantisch te zweten. Even vrees ik dat de griep me dan toch te pakken krijgt, tot ik merk dat de verwarming op stand vijf staat. Ik moet lachen. De collega die gisteren in mijn klas stond, heeft nog maar eens bewezen dat ze een echte koukleum is. Ik daarentegen heb het altijd veel te warm. Dan maar lesgeven in T-shirt, ook al is het putje winter. Ik voel langzamerhand de aandacht van mijn leerlingen verslappen. Tijd voor wat actie dus! 'Mark with a K' schalt door de boxen van het digibord en we gaan lekker boksen en springen. Ideaal om daarna verder te werken aan cijferen. Het gaat verbazend goed. Ik ben

trots en strooi kwistig met complimenten en stickers.

Na de speeltijd hangen hun mondjes vol met sinaasappelsap. Het doet me altijd weer even beseffen dat derdeklassers echt wel nog kindjes zijn. Omdat het cijferen daarnet zo goed ging, daag ik hen uit. Ik heb nog een lesje spelling én wat extra cijferoefeningen voorzien. Ik projecteer alle opdrachten op het bord en zeg: "Wie klaar is, kan de rest van de tijd met Smartgames aan de slag." En ja, ik slaag in mijn opzet. Vol goesting storten ze zich op de oefeningen. Ik word warm van binnen als ik even later rondkijk. Links zie ik twee jongens samen op zoek gaan naar de oplossing van het volgende raadsel. Ze helpen elkaar, proberen een aantal zaken uit en zijn dolenthousiast als ze de oplossing vinden. Rechts heeft één jongen zichzelf uitgedaagd door de moeilijkste opdracht van het spel aan te gaan. Na wat zuchten en steunen, lukt het hem uiteindelijk. Hij is zo blij dat een andere leerling komt kijken naar wat hij uitspookte: "Ik ga dat ook proberen!"

Het laatste kwartier van de voormiddag lees ik verder uit 'Het ei van oom Trotter'. Ze hangen aan mijn lippen en zijn bijna teleurgesteld als de bel rinkelt voor het middagmaal. Als ze dan toch richting eetzaal lopen, hoor ik één leerling zeggen: "Amaai, het was snel middag." Hij beseft het niet, maar het is 't allermooiste compliment dat hij mij kon geven.

TEKST
Juf Drieke

BEELD
plutmaverick